

Na Stezce korunami stromů v Janských Lázních roku 2017

Ladislav Zoubek: Až cesty za humna vám ukážou, kde jste opravdu doma

Text: Michal Bařinka foto: archiv Ladislava Zoubka

Ladislav Zoubek (roč. 1966) je předseda oblastního výboru KČT, oblast Karlovarský kraj a místopředseda KČT, odbor Krušné hory Sokolov. Již delší dobu aktivně propaguje turistiku na Sokolovsku a v Karlovarském kraji a jeho jméno můžete najít pod mnoha (nejen turistickými) akcemi a projekty. V tomto roce jsme nejvíce četli a slyšeli o týdenní turistické akci s názvem „XVI. Letní turistický sraz Sokolov 2018“.

Láďo, XVI. Letní turistický sraz Sokolov 2018 byl největší turistickou akcí v novodobé historii Karlovarského kraje. Kdo přišel s nápadem uspořádat tak organizačně náročnou akci a jaká byla vaše motivace?

Troufnu si říci, že takové - na první pohled „ztřeštěné“ - nápady se

většinou rodí nečekaně a spontánně. Na ústředním výboru KČT se v červnu 2016 mluvilo o tom, že Programová rada hledá pořadatele. Nemůžeš být předsedou oblasti a nereagovat - bleskne ti hlavou, co by to v tak významném roce (oslav 130 let KČT a 100 let republiky) mohlo přinést pro cestovní ruch

v Karlovarském kraji a na Sokolovsku. A samozřejmě také, kolik to bude práce, což byl ze začátku největší protiargument, a to jak u nás doma, tak na půdě odboru a oblasti. No a motivace? Motivaci pro účast na takovém projektu musí přece každý hledat sám v sobě... a ty ostatní je potřeba k činům přemluvit.

Jak dlouho jste akci připravovali, kolik bylo organizátorů a co bylo během příprav nejobtížnější?

Začít musíš doma, protože mít podporu vlastní ženy je poloviční úspěch akce. Jinak máš všechno několikrát těžší. To dobře zná většina z nás a my si to s Janou vyzkoušeli už dvakrát při přípravě akce Za posledním puchýřem (v roce 1996 a 2006). Pak jsme museli „dát dohromady“ štáb z členů vlastního odboru, podporu ostatních odborů v oblasti, hostitelského města a Karlovarského kraje, později také partnerů, kteří nám pomohli například s medializací, s programem přímo v místě prezence nebo jen se zajištěním upomínkových předmětů a dáreků pro účastníky. Sám pan starosta věnoval hodnotné knihy o historii Sokolova v hodnotě 20 tisíc korun pro hosty, oslavence a během akce oceněné členy KČT. Postupně jsme odstraňovali překážky typu „proč to nejde“, hledali spíše „jak to půjde“, vytvořili štáb akce a později širší organizační tým, který měl nakonec celkem 75 členů, i když úkoly byly pro každého

V rakouském pohoří Wilder Kaiser (Divoký císař)

různě velké. Je to jako v hodinách - i kolečko, které se pohne jednou za den, je potřeba.

Čím se XVI. Letní turistický sraz Sokolov 2018 odlišoval od jiných akcí KČT?

Jednoznačně turistickým programem a nabídkou doplňkových akcí. Turistická akce z pořadatelské strany je mravenčí práce v oblasti cestovního ruchu. A dnes je nabídka okolo nás tak rozmanitá, že bylo potřeba na to reagovat. Chtěli jsme, aby k nám přijela ales-

poň část turistické základny KČT na týdenní dovolenou. Rozdělil jsem proto akci na dvě části - na část etapovou a hlavní srazové dny - což bylo organizačně náročné a v rámci KČT nevyzkoušené. V etapové části pak sice účastníci obsadili jen čtvrtinu připravených míst, ale ti, co trasy absolvovali, určitě nelitovali. U nás neobvyklé bylo také spojení tří druhů přesunů (pěší, cyklo- a vodní turistika) a možnost absolvovat každý srazový den jiný z nich (což se některým z účastníků moc líbilo). Pěším turistům jsme to ještě zpestřili výlety s podporou autobusu za „top“ památkami Karlovarského kraje. A v sobotu pak byla možnost zkusit si turistiku naboso kolem NS Kladská či na pěší trase do Kraslic. Dále musím ještě dodat, že kdo se v řádném termínu zaregistroval například na cykloetapovou část nebo na výlety za památkami, získal hodně na bonusech. Mimo to jsme realizovali ještě dvě malé, ale myslím, že zajímavé výstavy. A spíše pro zajímavost doplním, že jen smluvní autobusy a cyklobusy při rozvážení turistů do výchozích míst najezdily kolem 1600 km.

XVI. Letní turistický sraz Sokolov 2018 nabídl turistiku pěší, vodní i cyklo-

Momentka z 1. ročníku pochodu S vojáky na vandr za českými mlýny, konajícího se v roce 1987

Z toho všeho, co jsi dosud řekl, je zřejmé, že máš skutečně široký záběr. Jakým druhům přesunu se ale věnuješ Ty sám? A který z nich je Tvůj nejoblíbenější?

S turistikou jsem začal jako pěší turista a toho se držím. Ty první roky byly plné turistických pochodů a „čundrů“ po republice. Později jsem si pořídil horské kolo jako prostředek pro přípravu tras pěších akcí a díky tomu začal také trochu jezdit ve Slavkovském lese a v Krušných horách. Až ve třiceti letech jsme pak se ženou začali jezdit do rumunských a později i do dalších hor. A dnes už je to spíše o tom, co dělat dříve. Kromě klasické turistiky za poznáním jsem objevil kouzlo nordic walking, ferrat, akcí s chůzí naboso, se ženou jsme začali znat... Spoustu času mi vzala práce při přípravě turistických akcí, ve funkcích a v pracovních skupinách, projektech pro cestovní ruch a publikační činnost. Člověk si ale nakonec musí přiznat, že co v pohodě stíhal před dvaceti lety, dnes už nejde stejně rychle - na ty samé věci už potřebuje více

času a k tomu často nepomůže ani technika. Dnes už jenom ti dříve narození pamatují, jak se malovaly mapky do popisů tras ručně a jak se všechno psalo na psacím stroji, malovalo fixami atd. A dnes to i s technikou trvá stejně dlouho, někdy i déle.

Jak a kdy ses vůbec k turistice dostal?

V roce 1984 ještě platilo, že po maturitě se ihned nastupovalo do

práce. První výplaty a větší samostatnost nám s mladším bráčkou umožnily hledat cesty ven. Už ti neřeknu, kdo nám tenkrát poprvé poradil poohlédnout se po turistických akcích, ale naprosto jasně si vzpomínám, že jsme hned byli „hrdinové“ na 50km trase Toužimského puchýře v září roku 1984. Na to do smrti nezapomenu. A po čtrnácti dnech „rozcházení“ bolavých nohou a kyčlí už byl na obzoru další cíl a „padesátka“ podzemních Karlovarských lokálek. Během dalšího roku nás to „chytlo“ tím víc, že jsme našli spoustu nových přátel a s tou partou skoro každý víkend někde pochodovali. Nástup na vojnu v září 1985 však znamenal konec turistice minimálně na dva roky. A ten první rok to tak skutečně bylo. V lednu 1987 jsem už ale tak chtěl mít tu turistickou partu kolem sebe, že jsem si u velitele útvaru „vydupal“ na červenec turistický pochod S vojáky na vandr za českými mlýny. Na tento pochod pak přijelo celkem 130 lidí „turistické krve“ a akce se tak zapsala do dějin Unhoště (a to doslova, protože si předloni

Šumava na běžkách v roce 2012

S letošními účastníky pochodu Stezky Doupovských hor

z tamního muzea vyžádali materiály k prvním dvěma ročníkům). Druhý rok už jsem pak přípravu této akce řídil z civilu a později se jí ujali místní turisté a členové kynologického klubu. A pokud vím, tak Vandr za českými mlýny v Unhošti pořádají dodnes. Pak se sice jezdilo na turistické akce, ale až někdy na jaře 1994 jsem začal „dělat“ na pochodu Slavkovským lesem na hrad Loket. O rok později pak přibyla cykloturistická akce Z Lokte do Lokte na kole a už na podzim roku 1996 jsme v Lokti a v Chodově pořádali akce Za posledním puchýřem. Byla to trochu troufalost (hlavní pořadatel Klub přátel turistiky Loket nebyl v KČT), ale vyšlo to. V té době už jsem bydlel a pracoval v Sokolově a později přešel i do dnešního oddělení Krušné hory Sokolov, zatímco loketských akcí se ujali turisté z Chodova. Se ženou jsme se pak 10 let věnovali rodičům s dětmi při akcích Korálky a Lobežský žabák a puleček, a když všichni odrostli, připravovali jsme pro ně dalších 6 let výlety s podporou autobusu. Mluvit o dalších turistických akcích, funkcích a práci v různých

komisích a pracovních skupinách na úrovni kraje, o publikační činnosti a dalších věcech by bylo na dlouhé povídání. Připomenu snad jen, že jsem dostal možnost provést zákresy první sítě nově budovaných cyklotras na Sokolovsku a v severní části Chebska. Hrdý na naše turisty jsem a budu i za povedené akce Za posledním puchýřem v Sokolově roku 2006 a XVI. Letní turistický sraz Sokolov 2018. Můžeš akci sebelépe připravit, ale bez dobré party v členské základně jí nezrealizuješ.

V turistice se pohybuješ již delší čas a podle Tvého nasazení je jasné, že pro Tebe není jen jedním z mnoha hobby; její propagaci věnuješ mnoho času i úsilí. Co podle Tebe může turistika dnešnímu člověku nabídnout? Proč se jí věnovat?

Nechme teď stranou prospěšnost pro tělo a fyzickou kondici. Turistika je díky své mnohotvárnosti krásná a podmanivá dáma. Snadno se zamiluješ. A ještě snadněji pak, když máš kolem sebe Slavkovský les a Krušné hory, řeku a kraj, který znali už

Naděšení z (dlouho hledané) turistické značky v Albánských Alpách, rok 2016

Římané a Keltové, a dále lidi, kteří také vnímají historii a duši krajiny a památek v ní. Časem se přidá ten pocit, že tu jsi doma, a vždy se budeš vracet, i kdyby tě vítr na čas odvádl jinam. Chceš se o to podělit, a tak věnuješ čas a úsilí přípravě turistických akcí pro turisty z jiných koutů země. S tou mou aktivní turistikou šlo ruku v ruce poznávání toho, že tak pestrou, na lidské příběhy bohatou a geologicky až neskutečnou krajinu na tak malém prostoru nelze jinde v naší zemi najít. Nejsem zrovna světoběžník, ale troufám si říci, že pár krajín už jsem prošel a vychází mi z toho následující: Věnujte se turistice. Až cesty za humna vám ukážou, kde jste opravdu doma.

S manželkou Janou v tajemné hoře Krudum ve Slavkovském lese